

เงิน

หลังจากคุณยายลงรับสาธุชนตอนเย็นวัน
อาทิตย์ต้นเดือน ท่านจะกลับมาพักที่กุฏิ พอใกล้ค่ำ
พี่อาร์พันธุ้จะนำซองปัจจัยมาแยก เพื่อนำปัจจัยไป
ทำบุญในวันรุ่งขึ้นและออกใบอนุโมทนาบัตรให้กับเจ้า
ภาพ ส่วนของที่ระบุงจะจงถวายบูชาธรรมคุณยาย
ท่านจะให้นำไปฝากธนาคาร เมื่อถึงงานบุญใหญ่แต่ละ
ครั้งของวัดท่านก็จะให้ตอนปัจจัยนี้มาทำบุญ

ระหว่างแยกประเภทของธนบัตร คุณยายจะเล่า
เรื่องในอดีตตั้งแต่สมัยท่านอยู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
และมาสร้างวัดพระธรรมกาย ซึ่งท่านต้องพบอุปสรรค
มากมาย หากพบอุปสรรคท่านก็บอกว่า “ยายอาศัยบุญ
มาสร้างวัดยายก็ต้องอาศัยบุญ ไม่มีบุญก็สร้างไม่
สำเร็จ” คำของคุณยายดูเรียบง่ายแต่เป็นเรื่องที่ใคร ๆ
กลับมองข้าม เพราะคนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่า ความ
สำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถ แต่ความสามารถที่มีอยู่
ในตัวของคนนั้น มีบุญเป็นทุนหนุนอยู่เบื้องหลัง บุญ
จึงเป็นเบื้องหลังของความสุขและความสำเร็จที่แท้จริง
ที่ใคร ๆ ไม่อาจมองเห็นได้

คุณยายสอนต่อไปว่า “เงินทำบุญนี่นะ เขาจบหัว
กันมาแล้วทั้งนั้น เวลาจะใช้เงิน ก็ต้องรู้จักใช้ ถ้าไม่รู้
จักใช้ ชาตินี้ทั้งชาติก็ต้องไปเป็นขี้ข้าเงิน” ข้าพเจ้าไม่
เข้าใจว่า ขี้ข้าเงินมันเป็นอย่างไร เพราะเงินน่าจะเป็นสิ่ง
ที่เราหยิบใช้ได้ตามความต้องการ ท่านสอนอีกว่า “มีเงิน
ก็ต้องรู้จักเก็บ ใช้แต่พอดี ถ้าไม่รู้จักเก็บ ชาตินี้ก็ไม่
ต้องทำอะไรกันละ ต้องไปนั่งหาเงินกันทั้งชาติ”

เมื่อความไม่พอดีเกิดขึ้น ความไม่เพียงพอก็เป็น
เงาตามมา ความไม่เพียงพอและความไม่พอดีจึง
ทำให้ต้องดิ้นรนแสวงหาเงินอย่างไม่มีวันสิ้นสุด

ตอนนี้ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วว่า...“ตอนที่เราใช้เงิน ดู

เหมือนว่า เงินเป็นสิ่งที่เราใช้แลกในสิ่งที่เราต้องการ
แต่ตอนที่เราต้องไปหาเงินให้เพียงพอกับความ
ต้องการนั้น เงินกลับเป็นสิ่งที่ใช้ให้เราต้องไปหา เงิน
มีอำนาจแฝงอยู่อย่างนี้เอง”

คุณยายปรารถนาให้ทุกคนมีชีวิตที่เรียบง่าย
สมบูรณ์ไปด้วยธรรมะภายใน
เพราะธรรมะเท่านั้นที่จะเป็นสมบัติของเราอย่างแท้จริง

“เงินเป็นสิ่งที่มีความค่าเสมอ...สำหรับผู้รู้ค่าของเงิน”

